

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/92/2020
Identifikačné číslo spisu: 3710210530
Dátum vydania rozhodnutia: 28. decembra 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3710210530.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: UNICHOV s.r.o., so sídlom 956 07 Veľké Ripňany 616, IČO: 35 953 624, zastúpeného JUDr. Martinom Špakom, advokátom, so sídlom Odborárov 49, Spišská Nová Ves, proti žalovaným: 1/ VK-stroj s.r.o., so sídlom Sverepec 320, Sverepec, IČO: 45 259 763, zastúpenému Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom P. Pazmáňa 2367/17A, 927 01 Šaľa, IČO: 36 866 296 a 2/ Eko Strada s.r.o., so sídlom Sverepec 381, Považská Bystrica, IČO: 43 966 292, zastúpenému JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o., so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, IČO: 46 528 644, o odporovateľnosť právnych úkonov, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/8/2016-292 zo dňa 20. decembra 2017, takto

r o z h o d o l :

I. Dovolanie žalovaného 2/ o d m i e t a .

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 9Cb/253/2010-183 zo dňa 30. novembra 2011 určil, že zmluva o predaji časti podniku - organizačnej zložky - závod strojárskej výroby, uzatvorená dňa 22.12.2009 medzi spoločnosťou SIXING spol. s r.o., Nám. A. Hlinku 25/30, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 00 652 539 a žalovaným 1/ a zmluva o predaji časti podniku - organizačnej zložky - stredisko dopravy, uzatvorená dňa 22.12.2009 medzi spoločnosťou SIXING spol. s r.o., Nám. A. Hlinku 25/30, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 00 652 539 a žalovaným 2/, sú voči žalobcovi právne neúčinné. Žalovaným 1/ a 2/ zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 199,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 829,26 Eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

1.1 V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že z dokazovania vykonaného oboznámením sa s obsahom žaloby, zmluvy o predaji časti podniku uzavretej medzi spoločnosťou SIXING a žalovaným v 1/ rade dňa 22.12.2009 a jej prílohami, zmluvy o predaji časti podniku uzavretej medzi spoločnosťou SIXING a žalovaným v 2/ rade dňa 22.12.2009 a jej prílohami, vyjadrením žalovaných v 1/ a 2/ rade zo dňa 13.07.2011, oboznámením správy Exekútorského úradu v Michalovciach zo dňa 26.09.2011, výpoveďou žalobcu, žalovaných 1/, 2/, výsluchom svedka I. L. P., oboznámením správy nezávislého audítora zo dňa 18.06.2010, súvahy spoločnosti SIXING za rok 2009, knihy záväzkov spoločnosti SIXING, vyjadrenia žalobcu zo dňa 04.10.2011 a oboznámením obsahu pripojených spisov tamajšieho súdu sp. zn. 9Rob/13/2010, 9Cb/76/2010, mal za preukázané, že sú splnené podmienky pre určenie odporovateľnosti vyššie uvedených právnych úkonov podľa § 42a ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“).

1.2 Súd prvej inštancie poukázal na to, že platobným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 9Rob 13/2010-42 zo dňa 17.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2010, bola obchodnej spoločnosti SIXING spol. s r.o. uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 105.246,54 Eur s príslušenstvom z dôvodu neuhradených faktúr, splatných v roku 2009, ktorými žalobca vyfakturoval spoločnosti SIXING spol. s r.o. kúpnu cenu za dodané jatočné ošípané. Spoločnosť SIXING spol. s r.o. a spoločnosť VK-stroj s.r.o. uzatvorili dňa 22.12.2009 zmluvu o predaji časti podniku v zmysle § 487 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obch. zák.“), predmetom ktorej bol predaj organizačnej zložky v spoločnosti SIXING spol. s r.o. v k.ú. Sverepec, vedenej účtovne ako závod strojárkej výroby, pozostávajúci zo strediska - povrchová úprava, kovovýroba CNC. Kúpna cena bola určená v čl. III tejto dohody na sumu 1,- Eur. Zmluvu podpisovali za spoločnosť SIXING spol. s r.o. jej konatelia Ing. L. P., I. L. J. a za kupujúceho I. F. B., syn jedného z konateľov spoločnosti SIXING spol. s r.o. (Ing. F. B.). Ďalej spoločnosť SIXING spol. s r.o. a spoločnosť EKO Strada s.r.o. uzatvorili dňa 22.12.2009 zmluvu o predaji časti podniku v zmysle § 487 a nasl. Obch. zák., predmetom ktorej bol predaj organizačnej zložky v spoločnosti SIXING spol. s r.o. v k.ú. Horný Moštenec, vedenej účtovne ako stredisko dopravy. Kúpna cena bola určená v čl. III tejto dohody na sumu 1 Eur. Zmluvu podpisovali za spoločnosť SIXING spol. s r.o. jej konatelia Ing. F. B. a I. L. J. a za kupujúceho I. L. Strauss. Z výpisu z obchodného registra žalovaného 1/ - spoločnosti VK-stroj s.r.o., I.: 45 259 763 súd zistil, že spoločníkmi tejto spoločnosti sú od jej založenia I. F. B., syn konateľa spoločnosti Sixing s.r.o. a od 09.10.2010 L. B.. Konateľom tejto spoločnosti je od jej založenia I. F. B., syn konateľa spoločnosti Sixing, s.r.o. a I. F. B. od 29.01.2010, ktorý je zároveň aj konateľom spoločnosti Sixing, s.r.o. Z výpisu z Obchodného registra žalovaného 2/ spoločnosti EKO Strada, s.r.o. IČO: 43 966 292 vyplynulo, že spoločníkmi v tejto spoločnosti sú od jej založenia Ing. L. P., a to od 12.02.2008 do 13.06.2011, A. P. od 27.06.2009 do 07.01.2010, I. R. P. od 19.07.2011, I. A. W. od 14.06.2011 do 18.07.2011. Konateľmi spoločnosti boli I. L. P. od 12.02.2008 do 13.06.2011, A. P. od 27.06.2009 do 07.01.2010, I. A. W. od 14.06.2011 do 18.07.2011 a I. R. P. od 19.07.2011. Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti SIXING spol. s r.o., IČO: 00 652 539 súd zistil, že spoločníkmi v tejto spoločnosti boli I. J. J. od 14.06.1991 do 25.05.2005, I. T. Q. od 14.06.1991 do 08.02.2010, I. P. W. od 14.06.1991 do 17.08.1995, I. F. B. od 14.06.1991 do súčasnosti, I. L. P. od 14.06.1991 do súčasnosti. Podľa aktuálneho výpisu z obchodného registra sú spoločníkmi tejto spoločnosti R. Q. od 09.02.2010, I. F. B., I. L. P. a I. L. J. od 26.05.2005. Konateľmi spoločnosti boli I. J. J. od 14.06.1991 do 25.05.2005, I. T. Q. od 20.01.1995 do 10.11.2009, I. P. W. od 14.06.1991 do 17.08.1995, I. F. B. od 12.11.1992 do súčasnosti, I. L. P. od 20.01.1995 do súčasnosti. Podľa aktuálneho výpisu z obchodného registra sú konateľmi spoločnosti I. F. B., I. L. P. a L. J. od 11.11.2009.

1.3 Vzhľadom na uvedené zistenia a s poukazom na výpoveď svedka I. L. P., na obsah správy Exekútorského úradu v Michalovciach L. L. S. zo dňa 06.09.2010 o stave majetku spoločnosti SIXING spol. s r.o. v exekučnej veci oprávneného UNICHOV s.r.o. proti povinnému SIXING s.r.o. o vymoženie 105.206,54 Eur s príslušenstvom, ako aj na obsah správy nezávislého audítora I. J. U. zo dňa 18.06.2010 o hospodárení spoločnosti SIXING spol. s r. o. mal súd prvej inštancie za nepochybne preukázané, že pôvodní spoločníci a konatelia spoločnosti SIXING spol. s r.o., vedomí si nepriaznivej finančnej situácie pôvodnej spoločnosti, túto rozdelili a previedli zmluvami o predaji časti podniku časť aktív pôvodnej spoločnosti a časť jej majetku na žalovaných 1/ a 2/ za symbolickú cenu 1 Euro. Spoločne s aktívami prevzali len niektoré záväzky pôvodnej spoločnosti, za ktorých splnenie navyiac

spoločnosť Sixing, s.r.o. ručila priamo zo zákona. Štatutári a konatelia dlžníka žalobcu - spoločnosti Sixing, s.r.o. - I. F. B. a I. L. P. v čase uzatvárania zmlúv o predaji častí podniku mali vedomosť o stave spoločnosti Sixing s.r.o.. Ing. L. P. bol v čase uzatvárania zmluvy zároveň aj konateľom a spoločníkom spoločnosti EKO Strada, s.r.o.... F. B. bol v čase uzatvárania zmluvy konateľom spoločnosti Sixing s.r.o., pričom spoločníkom a konateľom spoločnosti VK- stroj s.r.o. bol jeho syn - teda blízka osoba; navyiac krátko po uzatvorení tejto zmluvy sa stal konateľom uvedenej spoločnosti.

1.4 Prvoinštančný súd konštatoval, že I. F. B. a Ing. L. P. v spoločnosti Sixing, s.r.o. pôsobili dlhodobo, mali vedomosť o jej zložitej finančnej situácii a dlhoch, ako aj o tom, že práve bitúnok, teda časť majetku, ktorá zostala v spoločnosti Sixing, s.r.o., mala vysoké nedobytné pohľadávky. Rovnako mali vedomosť o dlhu žalobcu voči spoločnosti Sixing, s.r.o. Museli si byť ako štatutári a spoločníci spoločností vedomí, že prevodom častí podniku sa zúži majetkový substrát pôvodnej spoločnosti, sťaží sa vymožiteľnosť pohľadávky žalobcu a žalobca nebude môcť uspokojiť svoju pohľadávku z majetku žalovaných. Súd mal za to, že toto konanie je potrebné kvalifikovať ako konanie s úmyslom ukrátiť veriteľa, dôkazom čoho je aj skutočnosť, že štatutári rokovali o predaji častí podniku len s niektorými veriteľmi, teda len s tými, ktorých súhlas na vykonanie úkonov potrebovali. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o predaji častí podniku podpisovali tri osoby - I. B., I. P. a Ing. J. v postavení konateľov za predávajúceho a následne aj kupujúceho, alebo zmluvu podpisovali ich blízke osoby /syn I. F. B./, mohli a aj poznali, pri náležitej starostlivosti, úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Z výpisov z obchodného registra žalovaných jednoznačne vyplýva že ide o tzv. „rodinné firmy“ jednotlivých spoločníkov a konateľov spoločnosti SIXING, s.r.o. Navyiac zo správy audítora súd zistil, že tieto úkony smerovali k utlmeniu činnosti spoločnosti Sixing, s.r.o. Z výpovedí svedkov, ako aj konateľov žalovaných 1/, 2/ jednoznačne vyplynulo, že sa snažili rozdelením spoločnosti pokračovať v jednotlivých činnostiach. V tomto prípade však ide o úkony, ktoré zmenšili majetkovú podstatu dlžníka na úkor veriteľa. Pohľadávky žalobcu boli priznané právoplatným rozhodnutím súdu. Súd prvej inštancie považoval za potrebné zdôrazniť, že napriek skutočnosti, že nárok žalobcu bol priznaný jedným súdnym rozhodnutím, nič to nezmenilo na skutočnosti, že predmetom žaloby bolo zaplatenie 19 samostatných faktúr - teda samostatných záväzkových vzťahov. Preto nebolo možné konštatovať, že došlo k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky žalobcu, keď zo sumy 105.246,54 Eur bolo vymožených k 06.09.2010 - 7.825,77 Eur. Možno len konštatovať, že boli uhradené niektoré z pôvodne žalovaných faktúr. Zvyšok faktúr ostal neuhradený a podľa správy exekútorského úradu majetok a pohľadávky spoločnosti Sixing, s.r.o. sú zaťažené ťarchami.

1.5 Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že v tomto prípade predajom častí podniku došlo k takému skráteniu majetku dlžníka, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky žalobcu a tieto úkony boli urobené s úmyslom ukrátiť veriteľa, pričom tento úmysel bol druhým stranám známy. Z uvedených dôvodov vyslovil súd neúčinnosť vyššie uvedených zmlúv o predaji častí podniku podľa § 42a ods. 1, 4 Obč. zák. a úspešnému žalobcovi priznal podľa § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov účelne vynaložených, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 199,- Eur a v odmene advokáta za poskytnuté právne služby vo výške 829,26 Eur.

2. Na základe odvolania žalovaných 1/ a 2/, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom č. k. 8Cob/5/2012-216 zo dňa 16.04.2013 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 79,58 Eur, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, a to k rukám právneho zástupcu žalobcu. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd skonštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku a s právnym záverom o odporovateľnosti označených zmlúv o predaji častí podniku podľa § 42a ods. 1, 4 Obč. zák. sa plne stotožnil. Poukázal na to, že správy súdnej exekútorky Mgr. L. S. a nezávislej audítorky I. J. U. nenasvedčujú tvrdeniam žalovaných o prosperite a o platobnej schopnosti spoločnosti SIXING spol. s r.o. - dlžníka žalobcu. Konštatoval, že tvrdenie žalovaných o tom, že účelom prevodu častí podniku bolo ozdravenie spoločnosti SIXING spol. s r.o., nemalo oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože spoločnosť SIXING spol. s r.o. stále nie je schopná uhradiť svoje niekoľkoročné splatné záväzky. Spoločnosť SIXING spol. s r.o. žalobcovi neplnila dlh ani od podania návrhu, takže tvrdenie žalovaných 1/, 2/ o tom, že spoločnosť SIXING spol. s r.o. je hodnotná a bonitná firma, neobstojí. V odôvodnení ďalej odvolací súd uviedol, že napriek poučeniu o práve navrhovať a produkovať dôkazy

v zmysle ust. § 120 O. s. p. na pojednávaní dňa 16.11.2011 návrhy na doplnenie dokazovania žalovaní 1/, 2/ nemali. Vykonanie znaleckého dokazovania týkajúce sa zistenia reálnej hodnoty predaných častí podniku v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nenavrhlí a až v odvolacom konaní predložili súdu na základe objednávky žalovaných vyhotovený znalecký posudok, na ktorý však ako na listinný dôkaz odvolací súd s poukazom na ust. § 205a ods. 1 O. s. p. nemohol prihliadnuť.

2.1 Na základe dovolania podaného žalovanými 1/ a 2/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením zo dňa 15.12.2015, č. k. 2Obdo/77/2014-259 zrušil uvedený rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ žalovaní tvrdili, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd nevykonal dokazovanie znaleckým posudkom predloženým v odvolacom konaní, z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaní v podanom odvolaní nevideli žiadne nové dôkazy v zmysle § 205a O. s. p. ako dôvod odvolania, preto táto dovolacia námietka žalovaných o odňatí možnosti konať pred súdom z dôvodu predloženia ďalšieho dôkazu neobstojí. Dovolací súd poukázal v tejto súvislosti na právnu úpravu ust. § 120 ods. 1, 4 a na ust. § 205 ods. 3 O. s. p. platného a účinného v čase rozhodovania prvoinštančného a odvolacieho súdu a na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 16.04.2013, na ktorom bolo dokazovanie skončené a na ktorom bol vyhlásený rozsudok s tým, že súd prvej inštancie poučil strany sporu podľa § 120 ods. 4 O. s. p., avšak strany návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Pokiaľ však žalovaní v dovolaní namietali porušenie práva princípu rovnosti zbraní a tvrdili, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd im nedoručil vyjadrenie žalobcu k ich odvolaniu, čím im znemožnil realizovať právo vyjadriť sa k procesnému úkonu protistrany, teda zaujať k nemu stanovisko a so svojim stanoviskom oboznámiť odvolací súd, dovolací súd s poukazom na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i Európskeho súdu pre ľudské práva konštatoval, že nakoľko písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 03.01.2014 k odvolaniu žalovaných nebolo žalovaným 1/, 2/ doručené, žalovaným tým bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože im nebola vytvorená reálna možnosť na zaujatie stanoviska k vyjadreniu žalobcu k ich odvolaniu a s týmto stanoviskom oboznámiť odvolací súd tak, aby naň bolo možné prípadne vziať zreteľ pri rozhodovaní o odvolaní.

2.2 Odvolací súd, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, postupoval po zrušení svojho predchádzajúceho rozsudku v intenciách rozhodnutia dovolacieho súdu a vyjadrenie žalobcu zo dňa 03.01.2012 k odvolaniu žalovaných doručil právnomu zástupcovi žalovaného 1/ i právnomu zástupcovi žalovaného 2/, čím žalovaným 1/, 2/ vytvoril reálnu možnosť na zaujatie stanoviska k vyjadreniu žalobcu k ich odvolaniu. Právny zástupca žalovaného 1/ prevzal vyjadrenie žalobcu dňa 29.11.2017, právnomu zástupcovi žalovaného 2/ bolo vyjadrenie žalobcu doručené dňa 13.11.2017. Odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní 1/, 2/ k vyjadreniu žalobcu písomné stanovisko nezaujali.

2.3 Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). V danom prípade žalovaní 1/ a 2/ podali odvolanie dňa 14.12.2011. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

2.4 Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných nie je možné vyhovieť. Uviedol, že žalovaní 1/, 2/ založili dôvody svojho odvolania na tvrdení, že bez riadne vykonaného znaleckého dokazovania o reálnej hodnote predaných častí podniku je záver prvoinštančného súdu o odporovateľnosti zmlúv o predaji častí podniku nepodložený relevantnými dôkazmi, že v skutočnosti na kupujúcich prešlo viac pasív ako aktív, čím sa dlžník - spoločnosť SIXING spol. s r.o. vlastne ozdravil a že táto spoločnosť je v súčasnosti bonitná, schopná splácať svoje záväzky. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaní 1/, 2/, napriek poučeniu o práve navrhovať a produkovať dôkazy na pojednávaní dňa 16.11.2011, návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Vykonanie znaleckého dokazovania ohľadne reálnej hodnoty predaných častí podniku v

priebehu konania pred súdom prvého stupňa nenavrhl, a až v odvolacom konaní predložili súdu na základe ich objednávky vyhotovený znalecký posudok č. 5/2012 zo dňa 12.12.2012 znalkyňou z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo, daňovníctvo JUDr. Ing. Gabriely Štrbáňovej, posudzujúci primeranosť kúpnej ceny predávaných častí podniku a stav majetku spoločnosti SIXING spol. s r.o. Odvolací súd však vzhľadom k zásade koncentrácie konania obsiahnutej v ust. § 120 ods. 4 O. s. p. platného a účinného v čase konania na súde prvej inštancie i v čase podania odvolania a s poukazom na ustanovenie § 205a O. s. p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 na predložený znalecký posudok ako listinný dôkaz nemohol prihliadnuť, lebo tento dôkaz žalovaní 1/, 2/ predložili až v odvolacom konaní, hoci o potrebe označenia a predloženia dôkazov boli riadne poučení v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. súdom prvej inštancie pred vyhlásením dokazovania za skončené a pred vyhlásením napadnutého rozsudku, čo vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.11.2011.

2.5 Odvolací súd uviedol, že pokiaľ žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 15.03.2017 žiadal, aby odvolací súd predložený znalecký posudok č. 5/2012 zo dňa 12.12.2012 ako právne významný dôkaz akceptoval a vyhodnotil ho pri svojom rozhodnutí vzhľadom na novú právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 366 písm. c) C. s. p., odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle vyššie citovaného prechodného ust. § 470 ods. 2 C. s. p. je potrebné posudzovať právne účinky úkonov podľa právneho stavu účinného ku dňu podania odvolania, resp. ku dňu rozhodovania prvoinštančného súdu, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Bez ohľadu na uvedené však odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že ani platná právna úprava podľa C. s. p. by v danom prípade neumožňovala odvolaciemu súdu prihliadnuť na predmetný znalecký posudok ako listinný dôkaz. S poukazom na § 384 ods. 2 C. s. p. uviedol, že odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla. V zmysle ods. 3 citovaného ustanovenia, odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366. Z ust. § 366 C. s. p. pritom vyplýva, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právna úprava obsiahnutá v citovanom ustanovení, konkrétne v § 366 písm. c) C. s. p., je teda v zásade obsahovo totožná s predchádzajúcou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 205a písm. b) O. s. p. platného a účinného do 30.06.2016. Žalovaní 1/, 2/ však netvrdili, že predmetným znaleckým posudkom má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám (a k akým vadám), ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

2.6 Keďže v zmysle § 383 C. s. p. je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní, a keďže v prejednávanej veci bol skutkový stav zistený prvoinštančným súdom na základe riadneho vykonaného dokazovania so zachovaním procesných práv žalobcu i žalovaných, odvolací súd uviedol, že nezistil žiadne dôvody pre postup podľa § 384 ods. 2, 3 C. s. p..

2.7 Odvolací súd konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku a s právnym záverom o odporovateľnosti vyššie označených zmlúv o predaji častí podniku podľa § 42a ods. 1, 4 Obč. zák. sa plne stotožnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, predajom častí podniku spoločnosti SIXING spol. s r.o. za symbolickú kúpnu cenu 1 Euro spoločnostiam žalovaného 1/, 2/, personálne prepojených so spoločnosťou SIXING spol. s r.o., došlo k takému zmenšeniu majetku dlžníka (spoločnosti SIXING spol. s r.o.), ktoré bráni uspokojeniu pohľadávok žalobcu, pričom tieto úkony boli urobené s úmyslom ukrátiť veriteľa a tento úmysel bol druhým stranám známy. Správy súdnej exekútorky Mgr. L. S. a nezávislej audítorky I. J. U. vôbec nenasvedčujú tvrdeniam žalovaných o prosperite a o platobnej schopnosti spoločnosti SIXING spol. s r.o. - dlžníka žalobcu. Naopak, ako správne vo vyjadrení k odvolaniu podotkol žalobca, nielen z týchto listinných dôkazov, ale aj z výpovedí svedka I. L. P. a konateľa žalovaného Ing. F. B. vyplynulo, že účelom uzatvorenia zmlúv o predaji častí podniku za symbolickú kúpnu cenu 1 Euro bolo prevedenie bonitnej časti majetku a aktív, teda prosperujúcich

zložiek podniku, na spriaznené spoločnosti a ponechanie tzv. neperspektívnych zložiek podniku, záväzkov a nedobytných pohľadávok v spoločnosti dlžníka. Tvrdenie žalovaných o tom, že účelom prevodu častí podniku bolo ozdravenie spoločnosti SIXING spol. s r.o., nemalo podľa názoru odvolacieho súdu oporu vo vykonanom dokazovaní, lebo naproti tomu, čo žalovaní 1/, 2/ aj po nadobudnutí podľa ich tvrdení stratových častí podniku od spoločnosti SIXING spol. s r.o. plnia svoje povinnosti, splácajú úvery a leasingové splátky, „tzv. ozdravená“, podľa ich vyjadrení zložitých záväzkov zbašená spoločnosť SIXING spol. s r.o. stále nie je schopná uhradiť svoje niekoľkoročne splatné záväzky. Pokiaľ žalovaní 1/, 2/ poukazovali na skutočnosť, že spoločnosť SIXING spol. s r.o. spláca svoje záväzky voči žalobcovi, odvolací súd zdôraznil, že posledná úhrada časti záväzku bola vykonaná 6 mesiacov pred podaním odporovacej žaloby, teda dňa 21.04.2010. Vykonanie ďalších úhrad spoločnosťou SIXING spol. s r.o. v priebehu sporu nebolo tvrdené ani preukázané, takže argumentácia žalovaných 1/, 2/ o tom, že spoločnosť SIXING spol. s r.o. je hodnotná a bonitná firma, z ktorého dôvodu mala byť žaloba o odporovateľnosť právnych úkonov podľa ich názoru zamietnutá, neobstojí. Žalovaní 1/, 2/ hoci namietali, že im nebol vytvorený priestor na zaujatie stanoviska k vyjadreniu žalobcu k ich odvolaniu, k tomuto vyjadreniu žalobca žiadne písomné stanovisko nezaujal.

2.8 Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 157 ods. 2 O. s. p. platného a účinného do 30.06.2016, zistil skutkový stav na základe riadne vykonaného dokazovania a jeho právne posúdenie má oporu v aplikácii správnych právnych predpisov.

2.9 O nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania proti žalovaným 1/, 2/ rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému, ktorý bol vo veci plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) z dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na nové rozhodnutie. Zároveň navrhol, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3.1 Súčasťou dovolania žalovaného 2/ bol aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p., a to z dôvodu existencie dôvodu hodného osobitného zreteľa, za ktorý žalovaný 2/ považoval pochybenie odvolacieho súdu v rámci vykonaného dokazovania (s poukazom na znalecký posudok a stanovisko žalovaných k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaných) a celého procesného postupu.

3.2 Dovolateľ namietal, že odvolací súd nevykonal dôkaz predložený žalovanými, a to znalecký posudok č. 5/2012 zo dňa 12.12.2012 vyhotovený znalkyňou JUDr. Ing. Gabrielou Štrbáňovou. Na tento dôkaz však bolo potrebné prihliadať ako na novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 C. s. p., čo podľa dovolateľa podporuje aj to, že nemohol tento dôkaz predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie z dôvodu, že bol znalkyňou vyhotovený až v uvedený dátum. Nevykonaním tohto dôkazu pritom nemohlo dôjsť k riadnemu a správne zisteniu skutkového stavu v danej veci.

3.3 Následne dovolateľ namietal, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaní k vyjadreniu žalobcu k ich odvolaniu nezaujali písomné stanovisko, avšak toto tvrdenie nevychádza z reálneho skutkového stavu v danej veci z dôvodu, že právny zástupca žalovaného 2/ doručil konajúcemu súdu dňa 08.12.2017 stanovisko žalovaných 1/ a 2/, a to prostredníctvom elektronickej schránky, čo zároveň vyplýva aj z doručenky, ktorú dovolateľ priložil k svojmu dovolaniu. Doručenie predmetného stanoviska teda riadne prebehlo, avšak v súdnom spise založené nie je, čo skonštatoval aj právny zástupca dovolateľa po nahliadnutí do súdneho spisu dňa 30.01.2018.

3.4 Podľa dovolateľa je zarážajúce, že súd pri označení žalovaného uviedol ako právneho zástupcu Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., pretože v súdnom spise sa nenachádza

plnomocenstvo udelené tejto advokátskej kancelárii. Zmenu právneho zástupcu z pôvodného JUDr. D. N. nekonštatoval pritom ani odvolací súd. Zo strany žalovaného 1/ nebolo jeho predchádzajúcemu právnenému zástupcovi odvolané plnomocenstvo a nebola ani žiadnym spôsobom oznámená zmena právneho zástupcu.

3.5 Za procesné pochybenie odvolacieho súdu dovolateľ ďalej označil postup odvolacieho súdu pri rozhodovaní o trovách konania, keď v predchádzajúcom dovolacom konaní mali žalovaní plný úspech, no napriek tomu im nebol priznaný nárok na náhradu trov dovolacieho konania, práve naopak žalovaní boli zaviazaní na úhradu trov dovolacieho konania žalobcu.

4. Žalobca nevyužil svoje právo vyjadriť sa k podanému dovolaniu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

7. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. V posudzovanom prípade dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľ vzhliadol predovšetkým v tom, že odvolací súd nevykonal dokazovanie predloženým znaleckým posudkom č. 5/2012 zo dňa 12.12.2012, uviedol, že k vyjadreniu žalobcu žalovaní nezaujali stanovisko, napriek tomu, že ho súdu elektronicky doručili, že v rozhodnutí uviedol na strane žalovaného 1/ právneho zástupcu, o ktorého oprávnení zastupovať sa v spise nenachádza žiadne podanie a prechádzajúcemu právnenému zástupcovi nebola odvolaná plná moc a napokon za porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľ označil neprávne rozhodnutie o trovách predchádzajúceho dovolacieho konania.

9. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnenému rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry NS SR k ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a judikatúry Ústavného súdu SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu

realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci a ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

10. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

11. K dovolateľom namietanému postupu odvolacieho súdu, ktorý nevykonal dôkaz predložený žalovanými, a to znalecký posudok č. 5/2012 zo dňa 12.12.2012 vyhotovený znalkyňou JUDr. Ing. Gabrielou Štrbáňovou, na ktorý však podľa dovolateľa bolo potrebné prihliadať ako na novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 C. s. p., pričom nevykonaním tohto dôkazu nemohlo dôjsť k riadnemu a správne zisteniu skutkového stavu v danej veci, dovolací súd v prvom rade uvádza, že v prípade otázky dokazovania, vykonania a hodnotenia vykonaných dôkazov ide o skutkovú rovinu posudzovania sporu. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvej inštancie; skutkové závery tohto súdu je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 384 C. s. p.). Súd rozhodujúci o dovolaní nepreskúmava správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to už len z toho dôvodu, že v konaní o tomto opravnom prostriedku nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy; na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu totiž nemá možnosť dôkazy sám vykonávať (§ 442 C. s. p.). Námietka dovolateľa týkajúca sa dokazovania preto aj s poukazom na vyššie uvedené nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Pokiaľ ide o predmetný znalecký posudok, z obsahu spisu je zjavné, že tento bol predložený žalovanými až v priebehu odvolacieho konania. Už odvolací súd ako aj dovolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení dospeli k jednoznačnému záveru, že žalovaní 1/, 2/, napriek poučeniu o práve navrhovať a produkovať dôkazy na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 16.11.2011, návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Vykonanie znaleckého dokazovania ohľadne reálnej hodnoty predaných častí podniku v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nenavrhli a až v odvolacom konaní predložili súdu na základe ich objednávky vyhotovený znalecký posudok č. 5/2012 zo dňa 12.12.2012. Odvolací súd sa s problematikou predkladania nových dôkazov v odvolacom konaní vyčerpávajúco vysporiadal s poukazom na príslušnú právnu úpravu v zmysle O. s. p. platnú a účinnú v čase podania odvolania, ako aj s poukazom na dovolateľom uvádzanú právnu úpravu C. s. p., a to § 366 C. s. p. (ods. 2.5 odôvodnenia tohto uznesenia).

12. S ohľadom na dovoláciu námietku týkajúcu sa stanoviska žalovaných k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaných, si dovolací súd dopytom na súde prvej inštancie overil pravdivosť tohto tvrdenia dovolateľa, t. j. či skutočne došlo zo strany žalovaných k zaujatiu predmetného stanoviska, nakoľko odvolací súd vo svojom rozhodnutí uvádzal opak. Predmetným šetrením dovolací súd zistil, že dňa 08.12.2017 bolo odvolaciemu súdu elektronicky doručené predmetné stanovisko žalovaných a dňa 11.12.2017 bolo zaevidované podateľňou súdu, nebolo však zažurnalizované v súdnom spise. Napriek uvedenému dovolací súd konštatuje, že v konečnom dôsledku ani postup odvolacieho súdu, ktorý na túto listinu neprihliadol, nemožno charakterizovať ako postup porušujúci právo dovolateľa na spravodlivý súdny proces, nakoľko táto listina neobsahovala žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd nevysporiadal v rámci vykonaného dokazovania a posúdenia skutočností zistených vykonaním ostatných dôkazov čo nakoniec ani sám dovolateľ v dovolaní nenamieta. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07).

13. V prípade námietky týkajúcej sa právneho zástupcu žalovaného 1/, dovolací súd uvádza, že táto nie je relevantnou námietkou, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

Namietaná skutočnosť pritom nesúvisí ani s dovolateľom, ale týka sa právneho zastúpenia žalovaného 1/, ktorý dovolanie nepodal. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zástupcom Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o. sa nachádza v spise na č. I. 252 spolu s plnomocenstvom na č. I. 253. Pokiaľ ide o predchádzajúceho právneho zástupcu (JUDr. Fatura), vo všeobecnosti pritom platí, že oprávnenie právneho zástupcu zastupovať stranu v konaní zaniká právoplatným skončením konania (ktorým je konanie na odvolacom súde), pokiaľ z plnej moci udelenej advokátovi nevyplýva niečo iné. Zákon pritom nevyučuje, aby si strana v konaní zvolila viacerých advokátov, čo možno C. s. p. výslovne pri úprave zastúpenia neuvádza, avšak analogicky možno vychádzať z ustanovenia § 110 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého, „ak má strana viacerých advokátov, doručí sa písomnosť tomu z nich, ktorého určí strana na doručovanie písomností...“.

14. Napokon dovolateľ namietal nesprávnosť výroku rozsudku odvolacieho súdu o nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania. Dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozhodnutie o trovách konania (aj keď je súčasťou výrokovej časti rozsudku, ktorým súd rozhodol vo veci samej) má vo svojej podstate vždy povahu uznesenia. Dovolanie proti tejto časti potvrdzujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu prípustné podľa § 420 písm. f) C. s. p. nie je, pretože túto časť potvrdzujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu nie je možné považovať za rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP je v tomto prípade vylúčená zo zákona a nie je možné ju založiť nijakým spôsobom.

15. Keďže dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného 2/ ako neprípustné, je neopodstatnený tiež jeho návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

16. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňa podmienky riadneho odôvodnenia, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo dáva v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné okolnosti prejednávaneho prípadu, odvolací súd sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami, a to všetko za stavu stotožnenia sa s dôvodmi napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ku ktorým neopomenul doplniť aj ďalšie dôvody na doplnenie jeho správnosti. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne.

17. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že postupom odvolacieho súdu nedošlo k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., ktorá by zakladala porušenie práva dovolateľa na spravodlivý súdny proces tak, ako to má na mysli citované ustanovenie C. s. p. a v preskúmvanej veci tak nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p..

18. K rozhodnutiu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 255 ods. 1 C. s. p. uvádza, že žalobca bol síce v dovolacom konaní úspešnou stranou sporu, avšak z dôvodu, že nevyužil svoje právo vyjadriť sa k podanému dovolaniu, dovolací súd mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

19. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (ustanovenie § 451 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2, druhá veta C. s. p. a ustanovením § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.